

Едрене, войводы-ты му успѣвахъ съ обсадж-тѣ при Цариградъ: тіи достигнѣхъ до Феодоринъ Палатъ, та го изгориха и разбихъ, колкото Гърцка войска бѣше имъ излѣзла на срѣщъ.

Побѣдоносно-то Бѣлгарско оржіе, понеже успѣваше въ това время на всѣкждѣ, Симеонъ си помисли, че е вече чаясь да ся прѣвземе Цариградъ, и, за да ся улесни откамъ море-то, той проводи до Сарацинскыя Калифъ посланицы за да свържатъ съ него противъ Гърцы-ты съюзенъ договоръ, по който Сарацини-ти да нападнатъ по море, а Бѣлгаре-ти по сухо, та да прѣвзематъ Имперскж-тѣ Столицж и отакъ нѣ обержть, користи-ты да си раздѣлятъ и два-та съюзни народа, а прѣвзето-то място да остане на Бѣлгари-ты. Нѣ Когато Бѣлгарески-ти посланици заедно съ Сарацински-ты минувахъ море-то за да дойдатъ въ Бѣлгаріѣ при Симеона да подтвърди и той договора, Гърци-ти нападать на кораба, та излавять и на двѣ-тѣ силы посланицы-ты и отвеждать ги въ Цариградъ. Тогазъ Романъ, който глядаше съ четыре очи да развали съюзныа договоръ между два-та нѣму непріятелски народа, заповѣда да хвърлятъ Бѣлгарески-ты посланици въ тъмницж, а на Сарацински-ты отдаде голѣмж честь: разговаря ся самъ съ тѣхъ, распѣтва ги за намѣреніе-то имъ и слѣдъ това испроводи ги съ голѣмы дарове до Калифа, съ когото ся спрѣятели, а договоръ-тѣ му съ Симеона развали.

При всичко това Симеонъ не ся остави отъ намѣреніе-то си. Той събра всички-ты си военни